

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Mindstemaal og indskrænke Fangstomraaderne. Desuden sker der en Udvidelse angaaende Kontrollen med danske Skibe, der benyttes til Hvalfangst uden for dansk Søterritorium og eventuelt ønsker at overføre Fangsten til et Land, som ikke har tiltraadt Overenskomsten. Det er nødvendigt, at ogsaa de bliver kontrolleret, for at man kan faa Begrænsningen af Hvalfangsten gennemført fuldt ud, hvad der jo er Meningen med hele denne internationale Overenskomst.

Endelig skal jeg nævne, at der aabnes Mulighed for ved kgl. Anordning i Stedet for ved Lov at ændre enkelte Detailbestemmelser, hvis det bliver nødvendigt som Følge af senere Forhandlinger af international Karakter.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget i Folketinget, og jeg skal tillade mig at anbefale det til Vedtagelse i det høje Ting.

Nielasen: I Aarene 1937 og 1938 blev der i London, som omtalt af den højtærede Landbrugsminister, afholdt internationale Konferencer angaaende Fredning af Storhvaler. Der vil ifølge det foreliggende Lovforslag ske den Ændring i den gældende Lovgivning, at Bestemmelsen om Tilvirkning udgaar. Ifølge § 4 kan et dansk Hvalfangerskib eller Hvalkoger ikke uden Samtykke af Ministeriet for Landbrug og Fiskeri overføres under fremmed Flag eller ved Udleje, Udlaan eller paa anden Maade stilles til Raadighed for nogen, som ikke kan eje dansk Skib. Denne Bestemmelse er indført for at hindre, at et dansk Skib for at omgaa de herom gældende Regler overføres til et Land, der ikke har tiltraadt de internationale Overenskomster angaaende Ordningen af Hvalfangsten.

I § 9 fastsættes særlige Bestemmelser for Færøerne. Lovforslaget har været forelagt Færøernes Lagting, hvis Betænkning findes vedhæftet som Bilag. Det anføres i Betænkningen, at Lovforslagets Bestemmelser ikke adskiller sig væsentligt fra den gældende Lov. Det vigtigste er, at der i en kgl. Anordning vil blive indsat en Bestemmelse om Mindstemaal for Hvaler, som det er tilladt at fange. Naar Storhvalkød anvendes til stedligt Forbrug som Menneskeføde eller Dyrefoder, nedsættes Mindstemaal til: for Blaa-hvaler 18,81 m og for Finhvaler 15,24 m. Disse Mindstemaal, der har speciel Betydning for Færøerne, har de færøske Hvalstationer erklæret sig indforstået med.

Af enhver Storhval, der indbringes til Færøerne, svares en Afgift af 600 Kr. Denne

Afgift kan dog af Lagtinget nedsættes til en Tolvtedel eller helt bortfalde for de Stationer, der er villige til at afslutte Overenskomst med Lagtinget om Levering af Hvalkød til den færøske Befolkning paa Vilkaar, der af Lagtinget skønnes at være tilfredsstillende. Storhvalkød maa ikke uden Amtets Tilladelse udføres fra Færøerne. Tidligere tilfaldt Afgiften forskellige færøske Kasser, nemlig Færø Amts økonomiske Fond, Kirkefonden, Amtsfattiggassen og Skolefonden, men efter det foreliggende Lovforslag skal hele Afgiften tilfalde Amtsfonden, hvilket Lagtinget har foreslaet.

Ifølge § 14 kan der ved kgl. Anordning for Færøernes Vedkommende efter Indstilling af Lagtinget gøres saadanne Lempelser i Loven, som efter de stedlige Forhold maatte anses fornødne.

Ifølge den i London i Juni 1937 indgaaede internationale Overenskomst er det bl. a. forbudt at fange eller dræbe Blaa-hvaler, Finhvaler, Knølhvaler eller Spermacethvaler, som ikke holder følgende Længde: Blaa-hvaler 70 Fod, Finhvaler 55 Fod, Knølhvaler 35 Fod, Spermacethvaler 35 Fod. Som før omtalt bliver disse Maal nedsat, naar Hvalerne anvendes til Menneskeføde eller Kreaturfoder. Denne Overenskomst er tiltraadt af Regeringerne i Den sydafrikanske Union, Amerikas Forenede Stater, Republikken Argentina, Den australske Forbundsstat, Tyskland, Storbritannien og Nordirland, Den irske Fristat, New Zealand og Norge. Det forbydes at fange eller dræbe Kalve eller diende Hvaler eller Hunhvaler, ledsaget af Kalve eller diende Hvaler. Skytter og Mandskab paa flydende Kogier, Landstationer og Hvalfangere skal ansættes paa saadanne Vilkaar, at deres Løn i væsentlig Grad er afhængig af Arten, Størrelsen og Udbyttet af de fangne Hvaler saaledes som hidtil.

I de vedhæftede Slutprotokoller udtales det, at Overenskomsten er et vigtigt Skridt i Retning af at opretholde Hvalbestanden, hvoraf Hvalindustriens Trivsel er afhængig, men Erfaringerne vil dog muligvis vise, at yderligere Foranstaltninger til Bevaring af Hvalbestanden er nødvendige eller ønskelige. Det anbefales, at der gives nærmere Regler for de forskellige Metoder for Drab af Hvaler. Det hænder nemlig af og til, at Hvaler bliver dødeligt saaret, men gaar tabt paa Grund af Mangler ved de benyttede Kanoner eller Harpuner. Det er derfor af stor Betydning, at det ved Hjælp af passende eksplosive Projektiler eller ved Hjælp af Harpuner med elektrisk Ladning sikres, at Hvalen, naar den er truffet, bliver dræbt